

TUDNIVALÓK A FÖLDRŐL

Eddig még azt se tudtam én,
hogy merre jár a Föld.
„A Nap körül, szokott körén
futkároz, — mondogattam én —
hát agyad ne gyötörd.“

De most tudom már, hova lép
és merre kujtorog,
ha nem figyelik szép hevét
a csillag-túdorok:
a boldogság kódébe tör
s idegen tejutakra föl
s csodák között forog.

Pályáját hagyva, mint bolond,
ki cellából szökött,
rézsút a föntibb ürbe ront,
s kék csillagok között
kering, dülöngve csavarog,
maga se tudja hol,
s bár nyelve már alig forog,
kurjongat és dalol.

A Földdel ez is megesik.
Ki tudná fékentartani?
Száguld a völgy, a messze sík,
a dombok gyengéd halmai,
szállunk mi is, mert elragad
az éter bujdosó fia,
ki megteszi, mit nem szabad:
rajta, mint vidám glória
a kedves, ittas szent fején
az egyenlítő félredül —
ha találkozunk Ő meg én,
s ettől a Föld megrészegül.